U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Jaroslava Vlašína a soudců JUDr. Milana Kamlacha, JUDr. Petra Průchy, JUDr. Vojtěcha Šimíčka a JUDr. Jiřího Pally v právní věci žalobce: **N. Z.**, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra, odbor azylové a migrační politiky**, Nad Štolou 3, Praha 7, o přezkoumání rozhodnutí žalovaného ze dne 16. 12. 2008, čj. OAM-507/LE-BE03-BE07-2008, o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Praze ze dne 18. 1. 2010, č. j. 48 Az 116/2008 – 71,

takto:

I. Kasační stížnost **se odmítá** pro nepřijatelnost.

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

Odůvodnění:

Krajský soud v Praze usnesením ze dne 18. 1. 2010, č. j. 48 Az 116/2008 – 71 rozhodl, že žádost žalobce (dále též „stěžovatel“) o ustanovení zástupce z řad advokátů pro řízení o této kasační stížnosti podané proti rozsudku Krajského soudu v Praze ze dne 9. 7. 2009, č. j. 48 Az 116/2008 - 52, kterým byla zamítnuta žaloba podaná žalobcem proti rozhodnutí žalovaného ze dne 16. 12. 2008, č. j. OAM-507/LE-BE03-BE07-2008 o neudělení mezinárodní ochrany dle ustanovení § 12, § 13, § 14, § 14a a § 14b zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii ČR, ve znění platném v době rozhodování ve věci, se zamítá. V odůvodnění usnesení krajský soud zejména uvedl, že u žalobce nejsou splněny předpoklady pro osvobození od soudních poplatků a tudíž ani předpoklady pro ustanovení zástupce z řad advokátů. Žalobce nesplnil povinnost doložit soudu věrohodným způsobem, že nemá dostatečné prostředky, když nereagoval na usnesení soudu ze dne 18. 11. 2009, č.j. 48 Az 117/2008 – 68, kterým mu byl za účelem zjištění celkových majetkových poměrů zaslán příslušný tiskopis. Usnesení bylo zasláno na adresu uvedenou v podání žalobce, které bylo krajskému soudu doručeno dne 6. 10. 2009, tj. N. Z. 52, P. 5. Na této adrese nebyl žalobce v době doručování zastižen, písemnost byla dne 21. 12. 2009 uložena u pošty. Žalobce si však písemnost v úložní době nevyzvedl. Za den doručení se proto ve smyslu ust. § 42 odst. 5 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále „s. ř. s.“) považuje desátý den od uložení písemnosti, tj. 31. 12. 2009. Vzhledem k tomu, že žalobce ve stanovené lhůtě na usnesení nereagoval, krajský soud

konstatoval, že žalobce neprokázal své majetkové poměry, které jsou rozhodné pro posouzení žádosti a návrh na ustanovení zástupce zamítl.

Proti citovanému usnesení Krajského soudu v Praze podal stěžovatel včas kasační stížnost. Stěžovatel namítal, že v kasační stížnosti proti rozsudku Krajského soudu v Praze ze dne 9. 7. 2009, č. j. 48 Az 116/2008 – 52 byla uvedena jeho správná adresa, na které řádně přebírá písemnosti, a to N. Z. 52, P. 5. Tuto adresu oznámil krajskému soudu již dne 6. 10. 2009, kdy došlo ke změně doručovací adresy z N. Z. 50 na N. Z. 52. Na doručovací obálce napadeného usnesení je však krajským soudem uvedena nesprávná adresa N. Z. 50, a to se podle stěžovatele zřejmě stalo i při pokusu doručit mu tiskopis o jeho majetkových poměrech. Patrně se tak nezakládá na pravdě, že napadené usnesení ze dne 18. 11. 2009 s tiskopisem o majetkových poměrech bylo zasláno na adresu N. Z. 52 a stěžovatel tak nemohl adekvátně reagovat. Ke kasační stížnosti přiložil stěžovatel kopii obálky obsahující napadené usnesení a navrhl, aby Nejvyšší správní soud usnesení krajského soudu zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení.

Po konstatování přípustnosti kasační stížnosti se Nejvyšší správní soud ve smyslu ustanovení § 104a zákona č. 150/2002 Sb. s. ř. s. zabýval otázkou, zda kasační stížnost svým významem podstatně přesahuje vlastní zájmy stěžovatele. Pokud by tomu tak nebylo, musela by být podle tohoto ustanovení odmítnuta jako nepřijatelná.

Zákonný pojem „přesah vlastních zájmů stěžovatele“, který je podmínkou přijatelnosti kasační stížnosti, představuje typický neurčitý právní pojem. Do soudního řádu správního byl zaveden novelou č. 350/2005 Sb. s účinností ode dne 13. 10. 2005. Jeho výklad, který demonstrativním výčtem stanovil typická kriteria nepřijatelnosti, byl proveden např. usnesením Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 4. 2006 č. j. 1 Azs 13/2006 - 39, publikovaným pod č. 933/2006 Sb. NSS. V zájmu stěžovatele v řízení o kasační stížnosti ve věcech azylu je tedy nejenom splnit podmínky přípustnosti kasační stížnosti a svoji stížnost opřít o některý z důvodu uvedených v ust. § 103 odst. 1 s. ř. s., nýbrž také uvést, v čem spatřuje – v mezích kritérií přijatelnosti – v konkrétním případě podstatný přesah svých vlastních zájmů a z jakého důvodu by tedy měl Nejvyšší správní soud předloženou kasační stížnost věcně projednat.

Z hlediska výše uvedeného Nejvyšší správní soud konstatuje, že v daném případě kasační stížnost neobsahuje žádné tvrzení, z něhož by bylo možné dovodit, v čem stěžovatel spatřuje přijatelnost své kasační stížnosti ve smyslu ust. § 104a s. ř. s. Nejvyšší správní soud pak z úřední povinnosti nenalezl žádnou zásadní právní otázku, k níž by byl nucen se vyjádřit v rámci sjednocování výkladu právních předpisů a rozhodovací činnosti krajských soudů.

Stěžovatel v kasační stížnosti výslovně neoznačil zákonný důvod jejího podání, avšak z obsahu kasační stížnosti lze usuzovat, že je podána z důvodu uvedeného v ustanovení § 103 odst. 1 písm. d) s. ř. s. Stěžovatel má zejména za to, že krajský soud nezjistil přesně a úplně skutkový stav věci, neboť stěžovatel se nedozvěděl o doručení zásilky s usnesením a tiskopisem o jeho majetkových poměrech, které bylo zasláno na nesprávnou adresu, a proto zmeškal soudem stanovenou lhůtu.

Nejvyšší správní soud konstatuje, že pro řízení o žalobách ve správním soudnictví platí ustanovení § 35 odst. 7 s. ř. s., podle kterého může předseda senátu navrhovateli (žalobci), u něhož jsou předpoklady, aby byl osvobozen od soudních poplatků, a je-li to třeba k ochraně jeho práv, na návrh ustanovit usnesením zástupce, jímž může být i advokát. Z uvedeného zákonného ustanovení vyplývá, že účastníku řízení lze na základě jeho návrhu ustanovit zástupce tehdy, jestliže jsou kumulativně splněny dvě podmínky, a to podmínka, že jde o účastníka, u něhož jsou dány předpoklady pro osvobození od soudních poplatků, a také podmínka, že je to třeba k ochraně jeho zájmů.

V soudním spise je doloženo, že k posouzení předpokladů stěžovatele pro osvobození od soudních poplatků mu krajský soud zaslal formulář - potvrzení o osobních, výdělkových a majetkových poměrech a současně jej usnesením vyzval, aby formulář řádně vyplněný a podepsaný zaslal soudu zpět ve lhůtě 14 dnů. Zásilka s usnesením a formulářem byla stěžovateli doručena prostřednictvím držitele poštovní licence dne 31. 12. 2009 (§ 42 odst. 5 s. ř. s ve spojení s § 49 o. s. ř.). To dokládá v předloženém soudním spise na č.l. 70 založená obálka s doručenkou, která obsahuje označení stěžovatele a jeho adresy – N. Z. 52, 150 00 P., tedy totožné adresy, kterou uvádí stěžovatel v kasační stížnosti. Uvedenému zjištění tak neodpovídá tvrzení stěžovatele, že mu zásilka byla zřejmě doručována na nesprávnou adresu. Stěžovatel však na usnesení krajského soudu nereagoval a vyplněné doklady o svých majetkových, osobních a sociálních poměrech krajskému soudu ve stanovené lhůtě, ani později před vydáním napadeného usnesení, nepředložil.

V posuzované věci Nejvyšší správní soud konstatuje, že se s podobnými či totožnými námitkami dostatečně vypořádal v mnoha svých rozhodnutích, např. v rozsudku ze dne 5. 1. 2007, č. j. 4 Azs 243/2006 – 105, www.nssoud.cz. Ustálená a vnitřně jednotná judikatura Nejvyššího správního soudu poskytuje tedy dostatečnou odpověď na všechny námitky podávané v kasační stížnosti. Nejvyšší správní soud neshledal ani žádné další důvody pro přijetí kasační stížnosti k věcnému projednání. Za těchto okolností Nejvyšší správní soud konstatuje, že kasační stížnost svým významem podstatně nepřesahuje vlastní zájmy stěžovatele. Shledal ji proto ve smyslu ustanovení § 104a s. ř. s. nepřijatelnou a odmítl ji.

Na krajském soudu dále bude, aby po doručení rozhodnutí Nejvyššího správního soudu účastníkům řízení opětovně vyzval stěžovatele, aby ve stanovené lhůtě doložil do spisu plnou moc, kterou udělil advokátu pro zastupování v řízení o kasační stížnosti proti rozsudku Krajského soudu v Praze ze dne 9. 7. 2009, č. j. 48 Az 116/2008 - 52.

Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o ustanovení § 60 odst. 3 s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s., podle něhož žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, jestliže byla kasační stížnost odmítnuta.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 19. května 2010

JUDr. Jaroslav Vlašín
předseda senátu